

ສາລະບານ

ກົດໝາຍ	ວ່າດ້ວຍການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ	3
ໝວດທີ I	ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	3
ມາດຕາ 1.	ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ	3
ມາດຕາ 2.	ການຄ້າປະກັນ	3
ມາດຕາ 3.	ປະເພດການຄ້າປະກັນ	3
ມາດຕາ 4.	ການຄ້າປະກັນຕາມກົດໝາຍ.....	3
ມາດຕາ 5.	ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ.....	4
ມາດຕາ 6.	ຮູບການ, ເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນ	4
ມາດຕາ 7.	ລຳດັບບຸລິມະສິດຂອງການຄ້າປະກັນ	4
ມາດຕາ 8.	ຮູບແບບການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ	4
ມາດຕາ 9.	ສິດໃນການຄ້າປະກັນໂດຍວິສາຫະກິດຂອງລັດ	5
ໝວດທີ II	ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ	5
ມາດຕາ 10.	ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ	5
ມາດຕາ 11.	ປະເພດການຊວດຈຳ.....	5
ມາດຕາ 12.	ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ	6
ມາດຕາ 13.	ເງື່ອນໄຂຂອງການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ	6
ມາດຕາ 14.	ຜົນຂອງການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ.....	6
ມາດຕາ 15.	ການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ	7
ມາດຕາ 16.	ສິດຂອງເຈົ້າໜີ້ໃນການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ	7
ມາດຕາ 17.	ການຊວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ.....	7
ມາດຕາ 18.	ການກຳນົດລັກສະນະ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ	7
ມາດຕາ 19.	ການຊວດຈຳດ້ວຍຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ	7
ໝວດທີ III	ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ.....	8
ມາດຕາ 20.	ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ	8
ມາດຕາ 21.	ຮູບການຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ.....	8
ມາດຕາ 22.	ການກຳນົດມູນຄ່າ ແລະ ລັກສະນະຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ	8
ມາດຕາ 23.	ການສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ	8
ມາດຕາ 24.	ການນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບ	8
ມາດຕາ 25.	ສິດຂອງເຈົ້າໜີ້	9
ໝວດທີ IV	ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ	9
ມາດຕາ 26.	ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ.....	9
ມາດຕາ 27.	ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຄ້າປະກັນ	9
ມາດຕາ 28.	ຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມ	10

ມາດຕາ 29.	ຜູ້ຄຳປະກັນເສ້ຍຊີວິດ ຫລື ເສ້ຍຈິດ	10
ມາດຕາ 30.	ການພື້ນຈາກການຄຳປະກັນ	10
ໝວດທີ V	ລະບຽບການລວມຂອງການຄຳປະກັນ	11
ມາດຕາ 31.	ການຈົດທະບຽນການຄຳປະກັນ	11
ມາດຕາ 32.	ການສະລະບຸລິມະສິດ ແລະ ການໂອນການຄຳປະກັນ	11
ມາດຕາ 33.	ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປົກຄອງ	11
ມາດຕາ 34.	ສິດໃນການຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນ	12
ມາດຕາ 35.	ການປ່ຽນແປງ ຫລື ການຍົກເລີກສັນຍາຄຳປະກັນ	12
ມາດຕາ 36.	ການຄຳປະກັນທີ່ເປັນໂມຄະ	12
ມາດຕາ 37.	ການສິ້ນສຸດການຄຳປະກັນ	12
ມາດຕາ 38.	ການລົບລ້າງການຈົດທະບຽນສັນຍາຄຳປະກັນ	13
ໝວດທີ VI	ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ	13
ມາດຕາ 39.	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	13
ມາດຕາ 40.	ຜົນສັກສິດ	13

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 06 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ

ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ, ເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນທາງດ້ານຊັບສິນ ໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ເຮັດໃຫ້ສິ່ງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 2. ການຄຳປະກັນ

ການຄຳປະກັນ ແມ່ນການຮັບປະກັນການປະຕິບັດພັນທະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫລື ສັນຍາ.

ມາດຕາ 3. ປະເພດການຄຳປະກັນ

ການຄຳປະກັນມີ ສອງ ປະເພດຄື:

- ການຄຳປະກັນຕາມກົດໝາຍ;
- ການຄຳປະກັນຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 4. ການຄຳປະກັນຕາມກົດໝາຍ

ການຄຳປະກັນຕາມກົດໝາຍ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ພັນທະອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ໂດຍອີງໃສ່ເຫດຜົນທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ ແລະ ທາງດ້ານຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດເຊັ່ນ: ການຈ່າຍຄ່າແຮງງານ, ເງິນເດືອນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍແຮງງານ, ການເສັຍພາສີ-ອາກອນ

ແລະ ການຈ່າຍອື່ນໆເພື່ອຮັບປະກັນ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດຊຶ່ງບໍ່ກວມເອົາໜີ້ສິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ທີ່ເກີດຈາກສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດກັບບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 5. ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ ແມ່ນການຕົກລົງຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ກັບລູກໜີ້ ຫລື ການຕົກລົງໃຊ້ໜີ້ສິນແທນລູກໜີ້ ໂດຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ປະຕິບັດສັນຍາ.

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາມີສອງຢ່າງຄື:

- ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍຊັບ;
- ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ.

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍຊັບ ແມ່ນການຕົກລົງລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ກັບລູກໜີ້ ຊຶ່ງລູກໜີ້ໄດ້ເອົາຊັບ ຫລື ເອກະສານຢັ້ງຢືນຊັບໄປໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ໄວ້ນຳບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫລື ຊັບດັ່ງກ່າວໄດ້ມີການກຳນົດໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຢູ່ໃນສັນຍາຄ້າປະກັນ; ເຈົ້າໜີ້ດັ່ງກ່າວ ມີບຸລິມະສິດໃນການໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນດ້ວຍຊັບນັ້ນ.

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ຕົກລົງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາງລູກໜີ້ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນດ້ວຍຕົນເອງ.

ມາດຕາ 6. ຮູບການ, ເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນ

ການເຮັດສັນຍາຄ້າປະກັນ ໃຫ້ອີງໃສ່ຮູບການ, ເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາທົ່ວໄປ ຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ. ສັນຍາຄ້າປະກັນອາດຈະເຮັດພ້ອມກັນກັບສັນຍາກູ້ຢືມ ຫລື ເຮັດລຸນຫລັງກໍໄດ້. ສັນຍາຄ້າປະກັນອາດຈະເຮັດໃສ່ເອກະສານດຽວກັນກັບສັນຍາ ກູ້ຢືມ ຫລື ເຮັດເປັນສັນຍາໜຶ່ງຕ່າງຫາກກໍໄດ້.

ມາດຕາ 7. ລຳດັບບຸລິມະສິດຂອງການຄ້າປະກັນ

ການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນດ້ວຍການຄ້າປະກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລຳດັບບຸລິມະສິດດັ່ງນີ້ :

- ການຄ້າປະກັນຕາມກົດໝາຍ;
- ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ.

ບຸລິມະສິດທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ຈະຖືກນຳໃຊ້ກໍຕໍ່ເມື່ອລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ, ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຫລື ຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 8. ຮູບແບບການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາມີ ສາມ ຮູບແບບດັ່ງນີ້ :

- ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ;
- ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ;
- ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 9. ສິດໃນການຄ້າປະກັນໂດຍວິສາຫະກິດຂອງລັດ

ລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສາມາດເອົາຊັບສິນຂອງຕົນ ໄປເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນໄດ້ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບທີ່ດິນນັ້ນ ລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ, ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກ ສະພາບໍລິຫານ, ສາມາດນຳໄປຄ້າປະກັນໄດ້ ແຕ່ສິດໃຊ້ໃນຂອບເຂດກຳນົດເວລາ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການເອົາຊັບສິນຂອງລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ໄປເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ.

ຫມວດທີ II ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 10. ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າການຊວດຈຳ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ການປະຕິບັດພັນທະອື່ນດ້ວຍຊັບທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້.

ມາດຕາ 11. ປະເພດການຊວດຈຳ

ການຊວດຈຳມີ ຫ້າ ປະເພດຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

- ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
- ການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານເຊັ່ນ: ເອກະສານຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ, ໃບຮຸ້ນ, ໃບຮຸ້ນກູ້, ພັນທະບັດ;
- ການຊວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ;
- ການຊວດຈຳດ້ວຍຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນເຊັ່ນ: ຮຸ້ນໃນບໍລິສັດ, ຊັບສິນທາງປັນຍາ, ເງິນຝາກທະນາຄານ, ສິດຕາມສັນຍາ, ສິດໃນການຮັບຊັບສິນ ຫລື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ການອະນຸຍາດ, ການຮັບຮອງ ຫລື ສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ;
- ການຊວດຈຳດ້ວຍຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນຂອງໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ຮັບປະກັນວ່າຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນໃນອະນາຄົດ.

ມາດຕາ 12. ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງລູກໜີ້ໄດ້ເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງຂອງຕົນໄວ້ໃນ ການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ໄວ້ນຳຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍ ຫລື ໃນເມື່ອລູກໜີ້ໄດ້ກຳນົດ ວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວຢ່າງຈະແຈ້ງໃນສັນຍາຊວດຈຳ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະອື່ນ ແຕ່ລູກໜີ້ຍັງເປັນຜູ້ຄອບຄອງວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວຢູ່.

ມາດຕາ 13. ເງື່ອນໄຂຂອງການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ ປະກອບດ້ວຍ ເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີສັນຍາໃຊ້ໜີ້ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາຊວດຈຳທີ່ຮັບປະກັນດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
2. ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງເປັນກຳມະສິດຂອງລູກໜີ້ ຫລື ຂອງບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ມອບສິດ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ນຳມາຊວດຈຳ;
3. ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງນຳໄປໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ທັງສອງຝ່າຍເຫັນດີເຫັນພ້ອມນຳກັນ.

ມາດຕາ 14. ຜົນຂອງການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳໄປຊວດຈຳນັ້ນ ຍັງເປັນກຳມະສິດຂອງລູກໜີ້ຢູ່ ແຕ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງ ຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຂອງບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ. ເຈົ້າໜີ້ອື່ນໆ ບໍ່ມີສິດຍຶດເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ບໍ່ມີສິດນຳໃຊ້ ຫລື ຮັບຫມາກຜົນຈາກວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກລູກໜີ້. ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນ ຖ້າວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນຫາກ ມີການເປ່ເພເສ້ຍຫາຍຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຊຶ່ງນຳມາຊວດຈຳ ນັ້ນ ຫາກຕົກເຮັຍເສ້ຍຫາຍ ຫລື ຖືກລັກ ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາມີສິດທວງ, ຕິດຕາມເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນຄືນ.

ເມື່ອລູກໜີ້ ຫາກໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຫມົດແລ້ວ ສັນຍາຊວດຈຳກໍຈະສິ້ນສຸດລົງ. ວັດຖຸສິ່ງ ຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້. ຖ້າວ່າລູກໜີ້ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ກໍຈະຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງເຈົ້າໜີ້. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ຫາກມີລາຄາສູງກວ່າໜີ້ສິນ, ເຈົ້າໜີ້ສາມາດເສັ້ງເອົາ, ຂາຍວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫລື ປະມູນຂາຍ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຫັກເອົາຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍແລ້ວ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້. ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍວັດຖຸສິ່ງ

ຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ຫາກບໍ່ພຽງພໍກັບໜີ້ສິນ ແມ່ນໃຫ້ລູກໜີ້ຕື່ມໃສ່ຈົນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 15. ການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ

ການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ ແມ່ນສັນຍາ ຊຶ່ງລູກໜີ້ໄດ້ມອບເອກະສານຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ ສັງຫາລິມະຊັບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ, ແຕ່ລູກໜີ້ຍັງມີສິດຄອບຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບດັ່ງກ່າວຕໍ່ໄປ.

ໃນການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ ລູກໜີ້ຍັງເປັນເຈົ້າກຳມະສິດໃນຊັບ ແລະ ມີສິດນຳໃຊ້ຊັບດັ່ງກ່າວແຕ່ບໍ່ມີສິດຂາຍ, ໂອນ ຫລື ນຳໄປຊວດຈຳຕໍ່. ນອກຈາກນີ້ ລູກໜີ້ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາວັດ ຖືສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ.

ມາດຕາ 16. ສິດຂອງເຈົ້າໜີ້ໃນການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ

ໃນການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດ:

- ທວງທາວ, ຕິດຕາມເອົາສັງຫາລິມະຊັບທີ່ໄດ້ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຊັບດັ່ງກ່າວ ຫາກຢູ່ນຳບຸກຄົນອື່ນ;
- ໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ດ້ວຍມູນຄ່າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ນຳມາຊວດຈຳກ່ອນ ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ;
- ສະເໜີໃຫ້ທຳການປະມູນຂາຍສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ.

ມາດຕາ 17. ການຊວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ

ການຊວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ ແມ່ນການນຳເອົາໃບຢັ້ງຢືນສິນຄ້າໃນສາງ ໄປຄ້ຳປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນນຳເຈົ້າໜີ້. ໃບຢັ້ງຢືນສິນຄ້າໃນສາງສາມາດປ່ຽນມືໄດ້. ສ່ວນລະບຽບການລະອຽດກ່ຽວກັບໃບຢັ້ງຢືນສິນຄ້າໃນສາງນັ້ນ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 18. ການກຳນົດລັກສະນະ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ

ສັງຫາລິມະຊັບຊຶ່ງນຳໄປຊວດຈຳນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລັກສະນະ ແລະ ມູນຄ່າຢ່າງຄົບຖ້ວນໄວ້ ໃນສັນຍາ ຕາມການເຫັນດີເຫັນພ້ອມຂອງຄູ່ສັນຍາທັງສອງຝ່າຍ.

ມາດຕາ 19. ການຊວດຈຳດ້ວຍຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ

ຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນຂອງໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງທີ່ຮັບປະກັນວ່າຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນໃນອະນາຄົດ ສາມາດນຳໄປຊວດຈຳໄດ້. ສິດຕໍ່ຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນດັ່ງກ່າວ ກໍສາມາດຂາຍ, ແລກປ່ຽນ ຫລື ມອບໃຫ້ເປັນກຳມະສິດແກ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້.

ຫມວດທີ III ການຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 20. ການຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ການຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ພັນທະອື່ນແກ່ເຈົ້າຫນີ້ ດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫລື ດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບຂອງລູກຫນີ້ເຊັ່ນ: ທີ່ດິນ, ເຮືອນ, ໂຮງຈັກໂຮງງານ ໂດຍເອົາໃບຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ ຫລື ເອກະສານຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ຊັບດັ່ງກ່າວໄປໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າຫນີ້ ຫລື ໄວ້ນຳບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍ. ສຳລັບການຄຳປະກັນດ້ວຍສິດໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງຊັບເສັຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 21. ຮູບການຂອງສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນດ້ວຍຮູບການ ໃດຫນຶ່ງໃນສອງຮູບການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເຮັດຂຶ້ນໂດຍຄູ່ສັນຍາ ຊຶ່ງຫນ້າພະນັກງານທະບຽນສານ ຫລື ນາຍບ້ານ ພ້ອມດ້ວຍພະຍານສາມຄົນ;
- ເຮັດຂຶ້ນໂດຍຄູ່ສັນຍາຊຶ່ງຫນ້າພະຍານສາມຄົນ.

ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສາມາດເຮັດຢູ່ຕ່າງປະເທດໄດ້ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ມີຜົນໃຊ້ໄດ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ກົດໝາຍຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 22. ການກຳນົດມູນຄ່າ ແລະ ລັກສະນະຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ

ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດມູນຄ່າ ແລະ ລັກສະນະຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບຢ່າງລະອຽດເຊັ່ນ: ປະເພດ, ຊະນິດ, ຂະໜາດ, ຄຸນນະພາບ, ຈຳນວນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງນຳມາຄຳປະກັນນັ້ນ.

ມາດຕາ 23. ການສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ

ຖ້າວ່າຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນນັ້ນ ຫາກມີການສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມກໍໃຫ້ນັບເຂົ້າໃນມູນຄ່າຂອງຊັບດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24. ການນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບ

ອະສັງຫາລິມະຊັບຊຶ່ງນຳໄປຄຳປະກັນນັ້ນ ລູກຫນີ້ຕ້ອງນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ, ລູກຫນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນນັ້ນ ຫລຸດມູນຄ່າລົງບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຫນີ້.

ມາດຕາ 25. ສິດຂອງເຈົ້າໜີ້

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ມີບຸລິມະສິດໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນກ່ອນເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫລື ເຈົ້າໜີ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນນຳຫລັງຕົນກ່ຽວກັບຊັບນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລູກໜີ້ບໍ່ມີສິດຂາຍ, ມອບ ຫລື ແລກປ່ຽນຊັບທີ່ນຳໄປຄ້າປະກັນນັ້ນ. ຖ້າຫາກລະເມີດ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງທາວ, ຕິດຕາມເອົາຊັບນັ້ນຄືນ. ລູກໜີ້ເປັນຜູ້ຮັບພາລະການໃຊ້ຈ່າຍໃນການທວງທາວ, ຕິດຕາມເອົາຊັບນັ້ນຄືນ ລວມທັງຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການລະເມີດນັ້ນ.

ເຈົ້າໜີ້ມີສິດປະມຸນຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຄ້າປະກັນນັ້ນ ເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ພ້ອມທັງດອກເບ້ຍ ໃຫ້ຕົນ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາ.

ໝວດທີ IV ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ

ມາດຕາ 26. ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ແມ່ນການທີ່ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໄດ້ຕົກລົງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາງລູກໜີ້ ໂດຍມີສັນຍາຄ້າປະກັນຢ່າງເປັນ ລາຍລັກອັກສອນ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນດ້ວຍຕົນ ເອງ.

ຜູ້ຄ້າປະກັນສາມາດເອົາອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫລື ສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນນຳມາຄ້າປະກັນຕື່ມອີກກໍໄດ້.

ມາດຕາ 27. ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຄ້າປະກັນ

ຜູ້ຄ້າປະກັນອາດຈະຄ້າປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງກໍໄດ້. ຜູ້ຄ້າປະກັນຕ້ອງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງໄວ້ໃນສັນຍາຄ້າປະກັນ. ໃນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນນັ້ນ ຜູ້ຄ້າປະກັນມີພັນທະໃຊ້ແທນພຽງແຕ່ຕົ້ນທຶນເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສັນຍາຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີລູກໜີ້ ຫາກມີຄວາມສາມາດໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ຄ້າປະກັນຕ້ອງໃຊ້ແທນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນຈຳນວນໜີ້ສິນທີ່ຜູ້ກ່ຽວຕົກລົງຄ້າປະກັນ.

ເມື່ອເຖິງກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນສັນຍາແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ຕ້ອງທວງທາວເອົານຳລູກໜີ້ເສັຍ ກ່ອນ, ຖ້າວ່າລູກໜີ້ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ຈຶ່ງມີສິດທວງເອົານຳຜູ້ຄ້າປະກັນໄດ້.

ຜູ້ຄຳປະກັນ ມີສິດປົກປ້ອງລູກໜີ້ທີ່ຕົນຄຳປະກັນນັ້ນ. ຜູ້ຄຳປະກັນ ແລະ ລູກໜີ້ ມີພັນທະ ແຈ້ງໃຫ້ກັນຊາບ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນທີ່ຕົນໄດ້ປະຕິບັດໄປແລ້ວ. ຜູ້ຄຳປະກັນທີ່ໄດ້ໃຊ້ໜີ້ສິນທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ແທນລູກໜີ້ແລ້ວນັ້ນ ກໍ່ກາຍມາເປັນເຈົ້າໜີ້ຂອງລູກໜີ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະ ມີສິດທວງເອົາຕົ້ນທຶນທີ່ຕົນໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວ ລວມທັງດອກເບ້ຍ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ຖ້າຫາກໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 28. ຜູ້ຄຳປະກັນຮ່ວມ

ໜີ້ສິນອາດຈະຖືກຄຳປະກັນດ້ວຍສອງຄົນ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຄຳປະກັນຮ່ວມໃນສັນຍາດຽວ ຫລື ຫລາຍສັນຍາກໍ່ໄດ້.

ຜູ້ຄຳປະກັນຮ່ວມແຕ່ລະຄົນຈະຄຳປະກັນໜີ້ສິນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ຫລື ຫນ້ອຍກວ່ານັ້ນກໍ່ໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ. ໃນກໍລະນີການຄຳປະກັນແຕ່ລະຄົນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນທັງໝົດນຳຜູ້ຄຳປະກັນຮ່ວມຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກໍ່ໄດ້.

ໃນກໍລະນີການຄຳປະກັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນນຳຜູ້ຄຳປະກັນຮ່ວມຕາມສ່ວນທີ່ຜູ້ກ່ຽວຮັບຜິດຊອບ.

ໃນເມື່ອລູກໜີ້ຫາກໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນທີ່ຍັງເຫລືອນັ້ນ ນຳຜູ້ຄຳປະກັນຮ່ວມຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກແມ່ນການຄຳປະກັນໜີ້ສິນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ. ຖ້າແມ່ນການຄຳປະກັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນ ຕາມພູດຂອງແຕ່ລະຄົນຮັບຜິດຊອບ.

ມາດຕາ 29. ຜູ້ຄຳປະກັນເສ້ຍຊີວິດ ຫລື ເສ້ຍຈິດ

ເມື່ອຜູ້ຄຳປະກັນຫາກເສ້ຍຊີວິດ ຫລື ເສ້ຍຈິດ ການຄຳປະກັນນັ້ນ ແມ່ນສືບຕໍ່ໂດຍຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຜູ້ປົກຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມູນມໍຣະດົກ ແລະ ພື້ນຖານການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 30. ການພົ້ນຈາກການຄຳປະກັນ

- ຜູ້ຄຳປະກັນຈະພົ້ນຈາກການຄຳປະກັນໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
- ລູກໜີ້ໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໝົດແລ້ວ;
 - ຜູ້ຄຳປະກັນໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
 - ມີການປ່ຽນແປງ, ເພີ່ມເຕີມເນື້ອໃນສັນຍາລະຫວ່າງລູກໜີ້ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ໂດຍຜູ້ຄຳປະກັນບໍ່ເຫັນດີນຳ.

ຫມວດທີ V ລະບຽບການລວມຂອງການຄ້າປະກັນ

ມາດຕາ 31. ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ

ສັນຍາຄ້າປະກັນ ຕ້ອງນຳໄປຈົດທະບຽນຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຂອງຂະແໜງການເງິນ. ສຳລັບສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຕ້ອງນຳໄປຈົດທະບຽນຢູ່ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ບ່ອນຊັບຕັ້ງຢູ່.

ສັນຍາຄ້າປະກັນ ຈະໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າໜີ້ ມີບຸລິມະສິດໃນການໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນສັນຍາ ຄ້າປະກັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ສັນຍາຄ້າປະກັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນມີຜົນໃຊ້ໄດ້ລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ ແຕ່ຫາກບໍ່ມີບຸລິມະສິດ ເຊັ່ນດຽວກັບສັນຍາຄ້າປະກັນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ.

ການຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້າປະກັນ ຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຂອງຂະແໜງການເງິນ ຫລື ຢູ່ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ໃຫ້ສາທາລະນະ ຊົນສາມາດເບິ່ງຂໍ້ມູນໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 32. ການສະລະບຸລິມະສິດ ແລະ ການໂອນການຄ້າປະກັນ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີບຸລິມະສິດ ສາມາດສະລະບຸລິມະສິດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ສິນຂອງຕົນ.

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ມີສິດໂອນການຄ້າປະກັນຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນຕໍ່ລູກໜີ້ຜູ້ດຽວກັນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ຂອງລູກໜີ້.

ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ມີການຄ້າປະກັນສາມາດໂອນໜີ້ ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດໃນໜີ້ຂອງຕົນ ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ. ໃນກໍລະນີນີ້ການຄ້າປະກັນ ແລະ ບຸລິມະສິດທີ່ຕິດພັນກັບໜີ້ນັ້ນ ກໍຈະຖືກໂອນໄປພ້ອມ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປົກຄອງ

ຜູ້ປົກຄອງເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸສິບແປດປີ, ຜູ້ປົກຄອງຄົນເສຍຈິດ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດຂອງຜູ້ຫາຍສາບສູນມີພັນທະປົກປັກຮັກສາຊັບສົມບັດຂອງພວກກ່ຽວ.

ຜູ້ປົກຄອງ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງດັ່ງກ່າວມີສິດນຳເອົາຊັບສົມບັດຂອງເດັກ ຫລື ຜູ້ເສຍຈິດໄປຄ້າປະກັນໜີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງດູແລ ແລະ ຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກກ່ຽວຕາມຄຳເຫັນດີຂອງສານ.

ຜູ້ປົກຄອງ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຊັບສົມບັດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງດູແລຂອງຕົນ ຖ້າວ່າຜົນເສຍຫາຍນັ້ນ ຫາກເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 34. ສິດໃນການຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ ຫລື ຜູ້ຄຳປະກັນ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາໄດ້ ຜູ້ກ່ຽວ ຈະໝົດກຳມະສິດຕໍ່ຊັບທີ່ເອົາມາຂວດຈຳ ຫລື ຄຳປະກັນ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ ກໍມີສິດ ເປັນເຈົ້າຂອງຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດປະມຸນຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຂວດຈຳ ຫລື ຄຳປະກັນນັ້ນ ເພື່ອໃຊ້ແທນ ໜີ້ສິນ. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຂວດຈຳ ຫລື ຄຳປະກັນນັ້ນ ຫາກມີລາຄາສູງ ກວ່າໜີ້ສິນແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ສາມາດເສັຽເອົາ, ຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຂວດຈຳ ຫລື ຄຳປະ ກັນນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫລື ປະມຸນຂາຍ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຫັກເອົາຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍ ແລ້ວ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້. ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍຊັບທີ່ ນຳມາຂວດຈຳ ຫລື ຄຳປະກັນນັ້ນ ຫາກບໍ່ພຽງພໍກັບໜີ້ສິນ ແມ່ນໃຫ້ລູກໜີ້ ຫລື ຜູ້ຄຳປະກັນຕື່ມໃສ່ຈົນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນຕາມສັນຍາທີ່ຖືກຍຶດ ຫລື ອາຍັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງສານ ຈະ ນຳມາຂາຍໄດ້ດ້ວຍການປະມຸນຂາຍ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຂາຍຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຄຳປະກັນ.

ເມື່ອເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້ ໄດ້ເຂົ້າຄຸ້ມຄອງ ຫລື ຊື້ຊັບ ທີ່ນຳມາຂວດຈຳ ຫລື ຄຳປະກັນນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຂອງຊັບຕ້ອງໂອນກຳມະສິດຕໍ່ຊັບດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ຂອງລັດທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ກໍຕ້ອງຢັ້ງຢືນການໂອນສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້.

ມາດຕາ 35. ການປ່ຽນແປງ ຫລື ການຍົກເລີກສັນຍາຄຳປະກັນ

ສັນຍາຄຳປະກັນຈະເພີ່ມເຕີມ, ປ່ຽນແປງ ຫລື ຍົກເລີກກໍໄດ້ ຖ້າວ່າຄູ່ສັນຍາທັງ ຫມົດຫາກ ເຫັນດີເຫັນພ້ອມນຳກັນ. ທຸກເທື່ອທີ່ມີການເພີ່ມເຕີມ ຫລື ປ່ຽນແປງສັນຍາຄຳ ປະກັນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕື່ມອີກ.

ມາດຕາ 36. ການຄຳປະກັນທີ່ເປັນໂມຄະ

ການຄຳປະກັນຈະເປັນໂມຄະ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ການຄຳປະກັນທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍ;
2. ຊັບທີ່ເອົາໄປຄຳປະກັນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນກຳມະສິດຂອງຜູ້ຄຳປະກັນທັງບໍ່ໄດ້ຮັບ ການມອບສິດ;
3. ການຄຳປະກັນທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍການຂົ່ມຂູ່ ຫລື ຕົວະຍົວະຫລອກລວງ.

ມາດຕາ 37. ການສິ້ນສຸດການຄຳປະກັນ

ການຄຳປະກັນຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໜີ້ສິນໄດ້ໃຊ້ແທນຄົບຕາມສັນຍາ;

2. ການທວງໜີ້ໄດ້ໜີ້ໄດ້ອາຍຸຄວາມແລ້ວ;
3. ເຈົ້າໜີ້ສະລະສິດ ກ່ຽວກັບການຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 38. ການລົບລ້າງການຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້າປະກັນ

ການຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້າປະກັນ ຈະຖືກລົບລ້າງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ສະເໜີໃຫ້ລົບລ້າງການຈົດທະບຽນ;
2. ເຈົ້າຂອງຊັບສະເໜີໃຫ້ລົບລ້າງການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ຖ້າວ່າ ການຄ້າປະກັນ ນັ້ນຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
3. ສານໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ລົບລ້າງການຄ້າປະກັນ.

ໝວດທີ VI ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 39. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກ ດຳລັດເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 40. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ມີທີ່ປະທານປະ ເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະ ກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດ ສັນຍາ ສະບັບເລກທີ 07/94, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ